

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 2. Juli 1941.

81. Stück.

Preis: K 1'60.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 2. července 1941.

Cena: K 1'60.

Částka 81.

Inhalt: (251—253.) 251. Verordnung über die Rechtsverbindlichkeit des Deutschen Kreditabkommens von 1941. — **252.** Verordnung, betreffend die Einreihung von Unternehmungen in den Zentralverband der Industrie und den Zentralverband des Handwerks. — **253.** Verordnung über den 5. Juli 1941.

Obsah: (251.—253.) 251. Nařízení o právní závaznosti Německé úvěrové dohody 1941. — **252.** Nařízení o zařadování podniků do Ústředního svazu průmyslu a Ústředního svazu řemesla. — **253.** Nařízení o 5. červenci 1941.

251.

Regierungsverordnung vom 29. Mai 1941

über die Rechtsverbindlichkeit des Deutschen Kreditabkommens von 1941.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

Art. I.

§ 1.

(1) Der Ausschuß, der Bankinstitute, Handels- und Industrie-Firmen im Deutschen Reich und im Protektorat Böhmen und Mähren vertritt, die Deutsche Reichsbank und die Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag haben mit dem Schweizerischen Bankenausschuß als Vertreter Schweizerischer Bankinstitute das Kreditabkommen vom 1. Mai 1941 (des weiteren „das Deutsche Kreditabkommen von 1941“ genannt) abgeschlossen.

(2) Dieses Abkommen ist am 1. Juni 1941 in Wirksamkeit getreten. Es wird vom Finanzminister im Amtsblatt verlautbart.

Vládní nařízení

ze dne 29. května 1941

o právní závaznosti Německé úvěrové dohody 1941.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

Čl. I.

§ 1.

(1) Výbor zastupující bankovní ústavy, obchodní a průmyslové firmy v Německé říši a v Protektorátu Čechy a Morava, Německá říšská banka a Národní banka pro Čechy a Moravu v Praze sjednaly se švýcarským bankovním výborem jako zástupcem švýcarských bankovních ústavů úvěrovou dohodu z 1. května 1941 (v dalším „Německá úvěrová dohoda 1941“).

(2) Tato dohoda nabývá účinnosti 1. června 1941. Ministr financí ji vyhlásí v Úředním listě.

§ 2.

Rechtsverhältnisse, auf die sich das Deutsche Kreditabkommen von 1941 bezieht, fallen auch dann unter die Bestimmungen dieses Abkommens, wenn diese Bestimmungen Abweichungen von den geltenden Rechtsvorschriften enthalten.

§ 3.

(1) Unter einem „Schuldner im Gebiete des Protektorates Böhmen und Mähren“ werden in dem Deutschen Kreditabkommen von 1941 und in dieser Verordnung nur Geldinstitute und -unternehmungen, Handels- und Industrie-Firmen oder -gesellschaften (-genossenschaften) sowie Körperschaften des öffentlichen Rechts verstanden, die ihren Wohnsitz, Sitz oder Ort der Leitung im Gebiete des Protektorates Böhmen und Mähren haben.

(2) Soweit das Deutsche Kreditabkommen von 1941 nichts anderes bestimmt, werden Zweigniederlassungen mit dem Sitze außerhalb des Gebietes des Protektorates Böhmen und Mähren nicht als Schuldner im Gebiete des Protektorates Böhmen und Mähren angesehen, auch wenn der Sitz der Hauptniederlassung oder der Ort der Leitung derselben im hiesigen Gebiete liegt.

§ 4.

(1) Teilt ein Schweizerischer Bankgläubiger einem Schuldner im Gebiete des Protektorates Böhmen und Mähren seinen Beitritt zum Deutschen Kreditabkommen von 1941 mit, so gilt, wenn die Schuld ihrer Beschaffenheit nach unter das Abkommen fällt, mit der Zustellung dieser Mitteilung auch der Beitritt des Schuldners zu diesem Abkommen als vollzogen. Eine nach dem Deutschen Kreditabkommen von 1941 für den Schuldner bestehende Pflicht, den Beitritt zum Abkommen schriftlich zu bestätigen, wird hierdurch nicht berührt.

(2) Der Beitritt des Schuldners im Sinne des vorstehenden Absatzes bedeutet kein Anerkenntnis der Richtigkeit der Angaben des Schweizerischen Bankgläubigers über den Inhalt der Verbindlichkeit.

§ 5.

(1) Falls ein Kunde im Gebiete des Protektorates Böhmen und Mähren der Aufforderung des Bankschuldners zur Zeichnung

§ 2.

Právní poměry, na něž se vztahuje Německá úvěrová dohoda 1941, spravují se ustanoveními této dohody také tehdy, obsahují-li tato ustanovení odchylky od platných právních předpisů.

§ 3.

(1) „Dlužníkem na území Protektorátu Čechy a Morava“ se rozumí v Německé úvěrové dohodě 1941 a v tomto nařízení jen peněžní ústavy a peněžní podniky, obchodní a průmyslové firmy nebo společnosti (společenstva), jakož i korporace veřejného práva, mají-li bydliště, sídlo nebo místo správy na území Protektorátu Čechy a Morava.

(2) Pokud Německá úvěrová dohoda 1941 nestanoví jinak, nepokládají se pobočné závody se sídlem mimo území Protektorátu Čechy a Morava za dlužníky na území Protektorátu Čechy a Morava, i když sídlo hlavního závodu nebo místo jeho správy jest na zdejším území.

§ 4.

(1) Oznámí-li švýcarský bankovní věřitel dlužníku na území Protektorátu Čechy a Morava, že přistoupil k Německé úvěrové dohodě 1941, pokládá se doručením tohoto oznámení za provedený i přístup dlužníka k této dohodě, jestliže dluh je podle své povahy upraven dohodou. Povinnost dlužníka podle Německé úvěrové dohody 1941 potvrditi písemně přístup k dohodě není tím dotčena.

(2) Přístup dlužníka podle předchozího odstavce není uznáním správnosti údajů švýcarského bankovního věřitele o obsahu závazku.

§ 5.

(1) Nevyhoví-li zákazník na území Protektorátu Čechy a Morava do desíti dnů vyzvání bankovního dlužníka, aby podepsal vlastní

des eigenen Wechsels oder Garantieschreibens im Sinne der Bestimmungen der Ziffer 7, Unterziffer 1, lit. a), des Deutschen Kreditabkommens von 1941 nicht binnen zehn Tagen entspricht, so hat der Bankschuldner die Unterzeichnung eines von ihm zu beschaffenden Wechsels oder Garantieschreibens durch den Präsidenten der Finanzlandesverwaltung, in dessen Sprengel der Kunde seinen Wohnsitz, Sitz oder Ort der Leitung hat, als den gesetzlichen Vertreter des Kunden herbeizuführen.

(2) Die Unterzeichnung des Wechsels oder des Garantieschreibens nach Absatz 1 verpflichtet unmittelbar den Kunden. Aus der Unterzeichnung des Wechsels oder des Garantieschreibens erwachsen dem Präsidenten der Finanzlandesverwaltung, der dieselben unterzeichnet hat, und zwar weder seiner Person noch der Protektoratsverwaltung irgend welche Verbindlichkeiten.

(3) Der Umstand, daß die Bedingungen für die Ersatzunterzeichnung des Wechsels oder des Garantieschreibens im Sinne des Absatzes 1 nicht erfüllt worden sind, kann weder vom Kunden noch von einer anderen aus dem Wechsel oder dem Garantieschreiben verpflichteten Person eingewendet werden.

§ 6.

(1) Durch die Ausstellung von Wechseln nach Ziffer 7, Unterziffer 1, lit. a), (I), und lit. b), des Deutschen Kreditabkommens von 1941 und durch deren Hingabe an den hiesigen Bankschuldner wird keine Wechselgebührenpflicht begründet. Werden diese Wechsel von der Bank in Umlauf gesetzt, so tritt Gebührenfreiheit nur dann ein, wenn sie vorher einem Steuer(Gebühren)amt vorgelegt und mit einem Abdruck seines Amtsstempels versehen werden.

(2) Von Gebühren nach dem Gesetze vom 9. Februar 1850, R. G. Bl. Nr. 50, mit seinen Änderungen und Ergänzungen sind befreit:

a) die Garantieschreiben nach Ziffer 7, Unterziffer 1, lit. a), (II), und lit. b), des Deutschen Kreditabkommens von 1941,

b) die schriftlichen Erklärungen der inländischen Banken nach Ziffer 6, Unterziffer 5, und Ziffer 7, Unterziffer 2, (VII), dieses Abkommens,

c) die Urkunden, die in Durchführung dieses Abkommens ausgestellt werden, insbesondere die Treuhänderverträge, Verträge nach Ziffer 10, Unterziffer 5, lit. a), des Ab-

směnku nebo záruční listinu podle ustanovení čísla 7, podčíslo 1, písm. a) Německé úvěrové dohody 1941, jest bankovní dlužník povinen opatřiti směnku nebo záruční listinu, kterou podepíše president zemské finanční správy, v jehož obvodě má zákazník své bydliště, sídlo nebo místo správy, jako zákonný zastupce zákazníkův.

(2) Podpis směnky nebo záruční listiny podle odstavce 1 zavazuje přímo zákazníka. Z podpisu směnky nebo záruční listiny nevzchází žádné závazky presidentu zemské finanční správy, který je podepsal, a to ani jeho osobě ani protektorátní správě.

(3) Okolnost, že nebyly splněny podmínky pro náhradní podpis směnky nebo záruční listiny podle odstavce 1, nemůže býti namítána ani zákazníkem ani jinou osobou zavázanou ze směnky nebo ze záruční listiny.

§ 6.

(1) Vystavení směnek podle čísla 7, podčíslo 1, písm. a), (I) a písm. b) Německé úvěrové dohody 1941 a jejich odevzdání zdejšímu bankovnímu dlužníku nezakládá povinnost k směnečnému poplatku. Budou-li dány tyto směnky bankou do oběhu, zůstává poplatkové osvobození jen tehdy, byly-li směnky dříve předloženy bernímu (poplatkovému) úřadu a opatřeny jeho úředním razítkem.

(2) Od poplatků podle zákona ze dne 9. února 1850, č. 50 ř. z., s jeho změnami a dodatky jsou osvobozeny:

a) záruční listiny podle čísla 7, podčíslo 1, písm. a), (II) a písm. b) Německé úvěrové dohody 1941,

b) písemná prohlášení tuzemských bank podle čísla 6, podčíslo 5 a čísla 7, podčíslo 2, (VII) této dohody,

c) listiny, které se spisují při provádění této dohody, zvláště důvěrnické smlouvy, smlouvy podle čísla 10, podčíslo 5, písm. a) dohody, závazné listy, jakož i jiná písemná

kommens, die Verpflichtungsscheine sowie andere schriftliche Erklärungen, welche die Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag abgibt oder welche ihr gegenüber abgegeben werden,

d) alle anderen Urkunden, die zur Durchführung dieses Abkommens nach den von der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag herausgegebenen Mustern ausgestellt werden.

(3) Die Befreiung nach Absatz 1 und Absatz 2, lit. a), gilt auch für die Urkunden, die von den Präsidenten der Finanzlandesverwaltungen nach § 5 dieser Verordnung ausgestellt werden.

(4) Urkunden, die zur Durchführung des Deutschen Kreditabkommens von 1941 außerhalb des Gebietes des Protektorates Böhmen und Mähren ausgestellt und in dieses Gebiet gebracht wurden, unterliegen keiner Gebühr.

§ 7.

(1) Die durch den Schiedsausschuß im Sinne der Ziffer 20 des Deutschen Kreditabkommens von 1941 erlassenen Entscheidungen sind im Gebiete des Protektorates Böhmen und Mähren als inländische Exekutionstitel vollstreckbar.

(2) Ist an dem Verfahren vor dem Schiedsausschusse ein Schuldner im Gebiete des Protektorates Böhmen und Mähren oder ein hiesiger Kunde eines Bankschuldners beteiligt, so gelten subsidiär die Bestimmungen des IV. Abschnittes der Zivilprozeßordnung (Gesetz vom 1. August 1895, R. G. Bl. Nr. 113).

(3) Zur Verhandlung und Entscheidung von Klagen auf Aufhebung von Entscheidungen des Schiedsausschusses ist, falls an der Sache ein Schuldner im Gebiete des Protektorates Böhmen und Mähren oder ein hiesiger Kunde eines Bankschuldners beteiligt ist, das Kreisgericht in Zivilsachen in Prag zuständig.

Art. II.

Das Deutsche Kreditabkommen von 1941 wird im Gebiete des Protektorates Böhmen und Mähren von der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag durchgeführt. Diese kann dabei insbesondere auch den höchstzulässigen Zinsfuß aus den durch dieses Abkommen geregelten Krediten bestimmen, die in diesem vorgesehenen Gebühren erheben und

prohlášení, jež vydává Národní banka pro Čechy a Moravu v Praze nebo jež jsou pro ni vydávána,

d) všechny ostatní listiny, vydávané kuppro vedení této dohody podle vzorců Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze.

(3) Osvobození podle odstavce 1 a odstavce 2, písm. a) platí i pro listiny, vydávané presidenty zemských finančních správ podle § 5 tohoto nařízení.

(4) Listiny, vydané ku provedení Německé úvěrové dohody 1941 mimo území Protektorátu Čechy a Morava a sem přenesené, nepodléhají poplatku.

§ 7.

(1) Rozhodnutí vydaná rozhodčím výborem podle čísla 20 Německé úvěrové dohody 1941 jsou na území Protektorátu Čechy a Morava vykonatelná jako tuzemské exekuční tituly.

(2) Je-li na řízení před rozhodčím výborem zúčastněn dlužník na území Protektorátu Čechy a Morava nebo zdejší zákazník bankovního dlužníka, platí podpůrně ustanovení od dílu IV civilního řádu soudního (zákon ze dne 1. srpna 1895, č. 113 ř. z.).

(3) Ku projednání a rozhodnutí o žalobách na zrušení rozhodnutí rozhodčího výboru, byli-li na věci zúčastněni dlužník na území Protektorátu Čechy a Morava nebo zdejší zákazník bankovního dlužníka, jest příslušný krajský soud civilní v Praze.

čl. II.

Německou úvěrovou dohodu 1941 provede na území Protektorátu Čechy a Morava Národní banka pro Čechy a Moravu v Praze. Při tom může zejména také určití nejvyšší přípustnou úrokovou míru z úvěrů upravených touto dohodou, vybírat poplatky jí předvídané a stanoviti bližší předpisy o jejím provádění. Opatření Národní banky pro Čechy a Mo-

nähere Vorschriften über die Durchführung desselben erlassen. Verfügungen der Nationalbank für Böhmen und Mähren in Prag werden vom Finanzminister in der Sammlung der Gesetze und Verordnungen verlautbart.

Art. III.

Diese Verordnung tritt am 1. Juni 1941 in Wirksamkeit; sie wird von den Ministern der Finanzen und der Justiz, gegebenenfalls in Einvernehmen mit den anderen beteiligten Ministern durchgeführt.

Dr. Hácha m. p.

Ing. Eliáš m. p.

Dr. Krejčí m. p.

Dr. Kapras m. p.

Ježek m. p.

Dr. Kratochvíl m. p.

Dr. Kalfus m. p.

Čipera m. p.

Dr. Klumpar m. p.

rávu v Praze vyhlásí ministr financí ve Sbírce zákonů a nařízení.

Čl. III.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. června 1941; provedou je ministři financí a spravedlnosti, po případě v dohodě s jinými zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Kapras v. r.

Ježek v. r.

Dr. Kratochvíl v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Čipera v. r.

Dr. Klumpar v. r.

252.

Regierungsverordnung

vom 12. Juni 1941,

betreffend die Einreihung von Unternehmungen in den Zentralverband der Industrie und den Zentralverband des Handwerks.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotectors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

§ 1.

(1) Die Leitungen des Zentralverbandes der Industrie und des Zentralverbandes des Handwerks (des weiteren Zentralverbände) können für einzelne Erzeugungszweige Merkmale vereinbaren, die für die Einreihung von Unternehmungen in einen der beiden genannten Verbände entscheidend sind. Der zuständigen Wirtschaftsgruppe und dem zuständigen Landesgewerbege nossenschaftsverband ist Gelegenheit zur Äußerung zu geben.

(2) Die Vereinbarungen werden vom Ministerium für Industrie, Handel und Gewerbe

Vládní nařízení

ze dne 12. června 1941

o zařadování podniků do Ústředního svazu průmyslu a Ústředního svazu řemesla.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

§ 1.

(1) Předsednictva Ústředního svazu průmyslu a Ústředního svazu řemesla (dále Ústřední svazy) se mohou dohodnouti pro jednotlivá výrobní odvětví na znacích, rozhodných pro zařadování podniků do jednoho z obou jmenovaných svazů. Příslušné Hospodářské skupině a příslušné Zemské jednotě živnostenských společenstev budiž dána příležitost k vyjádření.

(2) Dohody schvaluje a vyhláší v Úředním listě ministerstvo průmyslu, obchodu a